דברים באסיפה על יקירת העיר - תשנ"ג

בראשית דברי אני רוצה להודות לכל הנדיבים שהאו לבוא ולאשר בלב ובכתב מקבלת תואר יקירת תל-אביב. אני גם רוצה ובגשת מהברכות הרבות מהפרסון ומלבד חגיגי כך, תיכף רשה לכולכם לקרוא מילוחד

לעלות האורגנית.

(לאחר האמת) יש בבלבלתי לסקור יאי בראשית השכונה "בקבלה". מיום הקמת השכונה בשחר ועד טטפל" בכל דרכי השכונה וכך אולמנון מעבר לחברים לא בקח בחשבון.

בשנת 1983 בחרתי, יחד ועדת התרבות, על הנרק עליה נושא האולמנון. לעבר הבלבה לרקיאו באקלט ביקורי, ויכוחים קולניים וקשים הוטמו, אולם האלבנים מו והוחלט על הקמת האולמנון שבקבים אולם נלחמשה בסין. הנאמן לה אולבת הפואים ועד-בפלה. לאחר ההחלטה, בארל ושבנוסה הלו חברים לסטול, יוסל גרון, גלקין, בחק בעזרה שהיה מנהל-השלמה תבנן והתרבלו לרשויות ואנשים. אחיבות בבנו, תאורה, אורור כבוש, תאורות, אבנון ושירותים, וילונות ומיחם והשבנו אבאנט אסור וקם לאשבן בלים ותאים.

תאריך בחרה ברשת - האולמנון. השקיעה מאומצים לעשות לאקוח - יסי בלש ניחיות ולבין ואל יחוק עשה בלבו לאות.

באותם ימים רוח ההתבדשות הנבנה חברים התבדשו בהפעלת חגים. יעל בינשטוק - ברסבית יורם סריג - אנגלית שרגא - בר' המשמן כל רבקה גרון - סריגה ולשונות יד, עדרית תקנה - טאבה בינשטיין, רוסית - מאיר אלוני, גפרור באחים - איכל אאיר ועוד.

כאמן שהתאנו שם ארבים אקבוטים אחרות.

התבנית היתה מאוזנת, תבל, סלנות, ערבית, אמנות, שירה ומחר - לו' בשי בקלון, ערבי ראונות, הרבלאות רוסאים ואסיאות חגים.

חברים שפרו רשאי טוים בגוי טיקוסיות ואולם הקבוצה סרטים ערב הטלוויזיה וכל הכאן חשבנו כיצד לעשר אות הבנאים והרוסל לבנון ויעל. שיגיע "טבלה" אפורת בשאנים, לבנו הבלרות ואולם יריב יובלים. נתבנו חוג לידיעה - תאורל בתבנית רמי אחרוני, שקבה וקובר הבלחה בלתי אשלמה, הרבאות וטיולים ברחבי הארל ובחלל. החוג נאמן ב- 10 שנה ומאי הפסק לאמריקה, חבר ומלך מאתנו.

מחקרים חוץ תבקר מלבין מאוד בהרכבת שלה שלח. שמתחנו מכוונה "פסולת
אולמלא הגלגלי תשו-ינו, וכל הכאן אנו מתנסים להלטיר את התבניות.
חלקו שנים והתנסיים התקשרו. ומה חיים התאורטיות ומתן מלבה
לכרכים שהם תולדה של הגל, ברשאות, בדיגות וכו'.
מתאורגנת קבוצת מתבדים מקומות לטש גיבוי מלכה המבית לתושים
הלקוחים לסיוע, קלקר האורגנולוגיה המאוגרת. אנו מעסים לטאל כתובת
ומלון-קטשת, סיוע בטכנה, בלבה והבינה. מכונה תואמת.
ארגון האולמון הוא לשומה לא קלה. תבנון כל חומל, כל משאל וכל יום,
בשנה מהמלה יגיע... וקטנה לסקר את כלים ומלמאים המלים מאוכלסים
ומאכס המעיתה, הכונות תמיד טשות.
יש ואני מהמרת ומושלת את מלאי, מיון משופה. את הכחות להתבדר
ולהתאיר באמצע שנים כה רבות? בוים מקבלת: באמצה מחלה, ופעל לכך מלחתי
בית המשפחה, שבלתי: בנות ובכדים. והיו לי קטיים איטיים בריאותיים
באמצעה ולפסול נשארתי - לבדי, והתמשכה - אמם התמשכה, את הכח
משאתי אכם, לחלות בשאיבה מלין בומדים לאולמון בכל מבצ-אויר בתן
לי את הכח. לזכרתי בחטיקות האולמון לבדי הגמאים שבמכות
הלמטלות באולמון לנשאים בטבעה, וכה מעבר מלאני !!
הנים חולמות ולא לעשים בלתים, אי יתן לכותות: יומאן לי ואולם
להאמים לשמוע ולהשמע את האולמון לטוחה כולנו, והתבכות רשות !!!
בטרם אמיים אני רוצה להודות לאהובה קיסטיו מלקבה באולמון באסיה
ובדבי שמוקדת אותנו כיום.
לקנים ולחבר ולכבדי שמוכנו אותי להאמים ואל סיעו לי באמת הלוקח
תוכה תודה ולשיקות.
ולבסוף אני מודה לוקח האמודה שתומך באולמון ומסיע להלמלו
ומקום שקטל שות בכלים בקרוב לסבור. מה בלתים הבינשות והמחבלות
שהולכות ומבשות על כולנו (להבינו) והבינו לא מעבר לנו.
ואנו מאמינים, ולמשיך ....

10.6.06.

בברכה עמיו